

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/10/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010192
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5613010192.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Marcely Malatkej na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. apríla 2017 v Žiline, o odvolaní obžalovaného S. D. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/90/2013 zo dňa 5.12.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného S. D.

z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný S. D., rod. F. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Za tento prečin mu bol podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaný bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie obžalovaný sám, i prostredníctvom obhajkyne. Sám v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že toho času si vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov a žiada Krajský súd v Žiline, aby túto skutočnosť zohľadnil.

Podaním, ktoré bolo Okresnému súdu Liptovský Mikuláš doručené dňa 19.12.2016, odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom obhajkyne. Uviedol, že odvolanie podáva proti výroku o treste. Trest, ktorý mu bol uložený za uvedený prečin sa mu vzhľadom na okolnosti, za ktorých tento spáchal, zdá neprimerane vysoký. Súd vychádzal len z jednej poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a nezobral do úvahy tú skutočnosť, že trestný čin spáchal pod vplyvom tiesnivých osobných a majetkových pomerov (§ 36 písm. h/ Tr. zák.). Taktiež nemusel prihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. Ďalej dôvodil tým, že si uvedomuje, že výživné na dieťa má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Jeho finančné možnosti a majetkové pomery mu však neumožňovali uhrádzať súdom stanovené výživné na jeho dve maloleté deti R. a S.. Bol dlhodobo nezamestnaný, prácu si hľadal aj v Čechách. Z roboty, ktorú si našiel nakoniec musel odísť, pretože mu zamestnávateľ neplatil. Situáciu mu skomplikovali aj zdravotné problémy v roku 2015, kedy nemohol 7 mesiacov vykonávať fyzickú prácu. Žije s družkou I. J., s ktorou má dve deti, a to 4-ročnú dcéru I. a 5-ročného syna J.. V Českej republike má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi N. A., ktorý má 10 rokov. Trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý si aktuálne vykonáva, považuje za trest dostatočný a výchovný. Z tohto dôvodu sa mu zdá teraz uložený trest ako neprimeraný. Vo výkone trestu momentálne nie je zaradený do práce a čím dlhšie bude vykonávať nepodmienečný trest, tým budú horšie jeho možnosti plniť si vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom. Na záver citoval ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák. a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v časti, v ktorej mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody s tým, že rozhodne o treste kratšieho trvania.

Príslušný prokurátor sa k dôvodom písomne podaného odvolania obžalovaného nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný S. D., i jeho obhajkyňa trvali na písomných dôvodoch odvolania, i na návrhu v ňom uvedenom. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade odvolania podaného obžalovaným, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom avšak nie je dôvodné.

Z obsahu predloženej veci, najmä zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 5.12.2016 je zistiteľné, že obžalovaný S. D. na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a po poučení o jeho právach i podľa § 257 ods. 1 Tr. por. urobil vyhlásenie o priznaní viny ku skutku právne kvalifikovanom ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. spáchaný do podania obžaloby, t.j. do dňa 5.6.2013. Následne konajúci prvostupňový súd uvedené vyhlásenie obžalovaného postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal a tiež rozhodol, že podľa § 257 ods. 8 Tr. por. dokazovanie v rozsahu priznania obžalovaného nevykoná. Z tej istej zápisnice o hlavnom pojednávaní je zistiteľné, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie súvisiace s ďalšou časťou konania obžalovaného, právne kvalifikovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. spáchaný do 10.8.2016, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky vo veci Okresného súdu Spišská Nová Ves.

Takýto postup prvostupňového súdu bol správny a zákonný. Správny a zákonný bol i záver prvostupňového súdu o vine obžalovaného, keď jeho konanie právne posúdil ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák. Použitú právnu kvalifikáciu prvostupňový súd zrozumiteľne, dostatočne a so znalosťou veci odôvodnil.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, okresný súd postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku a pri plnom uplatnení všetkých základných zásad trestného konania. Ako už bolo uvedené v predchádzajúcom, záver prvostupňového súdu, že skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku sa stal a zodpovedá právnej kvalifikácii prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák. zodpovedá stavu veci a zákonu. Rovnako je správny a zákonný záver prvostupňového súdu, že tento skutok spáchal obžalovaný S. D..

Pokiaľ ide o výrok o treste, krajský súd zistil, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu dôsledne postupoval v zmysle § 34 Tr. zák., ktorý pojednáva o základných zásadách ukladania trestov. Trest tak, ako bol obžalovanému uložený súdom prvého stupňa je v súlade so zákonom a aj krajský súd ho považuje za primeraný, zákonný a spravodlivý. Okresný súd uloženie trestu odôvodnil vyčerpávajúcim a dostatočným spôsobom, a preto v podrobnostiach odvolací súd na tieto dôvody napadnutého rozsudku poukazuje s tým, že si ich v plnom rozsahu osvojuje.

Vo všeobecnosti treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práva a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje, chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Obžalovaný S. D. má v odpise registra trestov 13 záznamov pre rôznu trestnú činnosť. Pre taký istý skutok, t.j. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/95/2006 zo dňa 5.12.2006, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorý si vykonal dňa 20.7.2007. Za taký istý skutok bol odsúdený i rozhodnutím Okresného súdu Kolín na území Českej republiky, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu a určením skúšobnej doby do 21.10.2017. Aktuálne si vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp.zn. 4T/179/2012 zo dňa 16.10.2012. Uvedený trest nastúpil dňa 10.8.2016. V registri priestupkov má zaznamenané dva priestupky, naposledy sa dopustil priestupku na úseku občianskeho spolunažívania v roku 2016. Pokiaľ ide o jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody z hodnotiacej správy väznice vyplýva, že toto jeho správanie je na požadovanej úrovni.

Prvostupňový súd pri ukladaní trestu správne prihliadal na existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., a to že sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Rovnako správne vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. tú okolnosť, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený. Potom mal prvostupňový súd možnosť uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v základnej trestnej sadzbe pri ustanovení § 207 ods. 3 Tr. zák., t.j. v rozpätí od 1 roka až na 5 rokov. Záver prvostupňového súdu, že obžalovaný je osoba, ktorá sa opakovane dostáva do rozporu so zákonom je správny a ničím nespochybniteľný. Obžalovaný sa teraz súdeného skutku dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby určenej rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp.zn. 4T/179/2012 a tiež v skúšobnej dobe určenej rozhodnutím Okresného súdu Kolín. V podstate si riadne vyživovaciu povinnosť neplnil na deti R. a S. skoro 10 rokov, a to ani v minimálnom rozsahu. Ak obžalovaný v odvolaní poukazuje na iné vyživovacie povinnosti, a to na vyživovaciu povinnosť voči dcére I., synovi J. a ďalšiemu synovi na území Českej republiky N. A., krajský súd rovnako ako prvostupňový súd je toho názoru, že existencia týchto vyživovacích povinností svedčí o jeho nezodpovednosti k rodičovským povinnostiam nielen k deťom R. a S., ale aj k deťom, na ktoré poukazuje. Argument obžalovaného, že prvostupňový súd mal pri výmere trestu zohľadniť, že trestný čin spáchal pod vplyvom tiesnivých osobných a majetkových pomerov (§ 36 písm. h/ Tr. zák.) považuje odvolací súd za nenáležitý. Vplyv tiesnivých osobných alebo rodinných pomerov sa môže prejaviť napríklad pri vážnej chorobe páchatel'a alebo niektorého z jeho rodinných príslušníkov, pri rozvrate rodinného alebo manželského života, pri ťažkom hmotnom postavení, pri existencii početnej rodiny, o ktorú nie je dostatočne postarané a podobne. Uvedené tiesnivé osobné alebo rodinné pomery možno vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť len v prípade, ak si ich obžalovaný nespôsobil sám. V konaní pred prvostupňovým súdom, ani v odvolacom konaní nebolo preukázané, že by obžalovaný spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých, osobných a majetkových pomerov tak, ako to uvádza v odvolaní. V ďalšom krajský súd uvádza, že objektívne zistená skutočnosť, že obžalovaný má v odpise registra trestov 13 záznamov nemôže byť inak vyhodnotená ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Odvolacia výhrada obžalovaného, že prvostupňový súd na túto priťažujúcu okolnosť nemusel prihliadať, je neakceptovateľná. Obžalovaný je osoba, ktorá sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti, necíti si zákon a nežije riadnym spôsobom života.

Krajský súd uzatvára, že vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci spôsob života, povahu a charakter teraz spáchanej trestnej činnosti iný trest ako nepodmienečný u neho neprichádzal do úvahy. Trest odňatia slobody vo výmere 3 roky uložený v strede zákonnej trestnej sadzby tak, ako mu bol uložený súdom prvého stupňa, je nielen zákonný, ale i spravodlivý. Správny a zákonu zodpovedajúci je i výrok o zaradení obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Tento zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Keďže obžalovaný v odvolaní neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia, krajský súd jeho odvolanie postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.